

Mijn column nummer 213

Lang leve het leren

Onlangs organiseerde NEN een congres over ontwikkelingen in de bodemsector. Dagvoorzitter Laurent Bakker hield een lezing over bodemsanering en duurzaamheid. Eén van de mogelijkheden om de duurzaamheid van een bodemsanering te bepalen is het berekenen van de hoeveelheid kooldioxide die daarmee wordt geproduceerd. Een sanering zou inkooptechnisch duurder mogen zijn naarmate er minder kooldioxide vrijkomt.

Tijdens de discussie pleitte ik ervoor om het ooit door SKB geïntroduceerde RMK model in ere te herstellen. Deze letters staan voor Risico's, Milieuverdiensten en Kosten, begrippen die nauw aansluiten bij de drie ankerpunten van duurzaamheid People, Planet en Profit.

Uit een peiling bleek dat slechts een handjevol deelnemers van het druk bezochte congres bekend was met het RMK model. Ook daarom pleit ik voor een verplichte regelmatige bijscholing van bodemdeskundigen. Dat is al jaren goed gebruik in sectoren als de advocatuur en de verpleegkunde. Zo kan waardevolle kennis uit het verleden weer onder de aandacht worden gebracht en zich gaan nestelen in ons collectieve geheugen.

De BodemBreedAcademie zou het idee kunnen uitwerken. Organisatoren van cursussen zijn gaarne bereid om te helpen. Een leven lang leren, wat wil je nog meer?